

selv om der findes en Svælvning, er den fra denne udgaaende Skorsten, der borsfører baade Røg og Sm og i Almindelighed kaldes Emvoret, af Træ; til daglig Brug er der ingen Fare herved, men, saasnart der gaar Ild i Malten, forplanter Ilden sig meget hurtig gennem Træledningen; selv et Jernrør giver kun en mindre Betryggelse, da det ved udbrydende Ild let bliver glødende. Røret er et Skorstenrør og bør derfor, hvad ogsaa den nuværende Lov fordrer, være af Grundmur; men Hensynet til, at Loven ikke i saa Henseende er bleven gennemført, gjør det formentlig stemmende med Billighed, at man viser nogen Bømsældighed ligeoverfor Jernrørene som den mindre farlige Indretning og derfor ikke ubetinget fordrer dem fjærned.

Til § 9.

Medens Reglen i den nuværende Paragraf, at Smedier i Byer og paa Landet indenfor 50 Alen fra andre Eiendomme skulle være belagte med Stentag, er bibeholdt, er det tillige fundet rigtigt at fordrer, at, hvor Smedier paa Landet ligge Nabostedet fjærnere, skal Taget i en Udstrækning af 10 Alen paa hver Side af Smediens Skorsten være uantændeligt, hvorved man dog har troet at kunne indrømme, at Filt tillades.

Til § 10.

Herom henvises til det ovenfor bemærkede.

Til § 11.

Da der paa Landet hyppigt vises megen Uforsigtighed ved Omgangen med Ild og Lys i Nærheden af Foder, og Petroleumslamper desuden, for ikke i sig selv at frembyde en stor Fare, fordrer en ganske særlig Omhu og Kenlighed i Behandlingen, og, da de Lamper, der benyttes, ofte lide af væsentlige Mangler, som det vil være umuligt at fjerne ad Lovens Vej, tør det vistnok anses for rigtigt at forbyde dem overalt, hvor der henligger Foder, inden Udbredelsen af dem bliver større, end alt er sket. I de sidste 2 Aar have Petroleumslamper efter Forhørerne bevistlig forarsaget 31 Ildbrænde paa de i Landbygningernes Brandforsikring indtegnede Bygninger, hvoraf 20 faldt paa Udsugbygninger; dette Antal turde være tilstrækkeligt afgjørende til at begrunde Forslaget, naar henses til, at det først er i de senere Aar, at Petroleumslamper have faaet rigtig Indpas paa Landet.

Til § 12.

Den Omhu, hvormed Rensningen foregaar, er meget forskjellig selv i samme Egn; thi, medens Glandsfoden i nogle Eiendomme meget onhyggeligt afhugges ved Rensningen, indskrænker man sig i andre Eiendomme til kun at affeie den løse Sod, medens Glandsfoden Aar for Aar bliver siddende; som Forsvar anføres, at den

med Glandsfod overtrukne Skorsten er stærkere end en ren, men dette er kun rigtigt, forsaavidt Skorstenen i sig selv er svag eller utæt, og kan den ikke taale Glandsfodens Afhugning, er den ubestrideligt moden til Omsætning.

Der er tilføiet det i Justitsministeriets Beskjendtgjørelse af 24de Januar 1862 givne Paalæg om Maaden for snevre Skorstenes Rensning; kun er der ubeladt Paalægget om, at Bygningseieren selv skal anskaffe og vedligeholde Rensningsapparatet, da Hovedsagen er, at Rensningen sker paa den befalede Maade, og det er ligegyldigt, om Eieren selv har Apparatet eller ei; desuden er det almindeligt, at Skorstenseieren, naar han besøger Rensningen, selv medtager sit Apparat, og faktisk er det, at det kun er undtagelsesvis, at Eierne have Apparatet.

Ministeriet er vel ikke uden Betænkelighed ved at indrømme Tilladelse til under de i Paragrafen angivne Betingelser at udbrende snevre Skorstene, navnlig i straaetækte Bygninger. Uden Udbranding kunne imidlertid snevre Skorstene fra Ildsteder, i hvilke der udelukkende benyttes Brænde eller lignende Materiale som Brændsel, ikke holdes fri for Glandsfoden, som ikke kan borttages ved de i Paragrafen anførte Rensningsapparater, og man er da gaaet ud fra, at naar Brandfogden, under hvis Tilsyn Udbranding skal foregaa, tilbørligt instrueres om de Forsigtighedsregler, der blive at iagttage, er det rettere at tillade Udbrandingen end at nægte den, da Følgen heraf lettelig bliver, at Udbrandingen sker tilfældigt under særlige Omstændigheder. Hvorvidt Udbranding kan tilstedes under Hensyn til Skorstenens Betskaffenhed og Isolation fra let antændelige Bygningsdele, maa selvfølgelig overlades til Brandfogdens Skøn, og at Skorstene, der ere tilfødte med Glandsfod, og som Brandfogden ikke finder betryggende nok til at tilstede udbrandte, ikke længer kunne tilstedes benyttede, turde være en Selvfølge. Det staar herefter vistnok til at forudsæ, at Brugen af ikke faa snevre Skorstene i straaetækte Bygninger under et særegent Tilsyn vil blive forbudt, men dette er efter Ministeriets Mening ikke til at undgaa, og taler yderligere for det i § 5 indeholdte Forslag, hvorefter snevre Skorstene herefter ikke maa opføres i straa- eller røretækte Bygninger.

Til § 13.

Da Manglerne ved Skorstene og Ildsteder kunne være af en saadan Natur, at disses Benyttelse er uforvarlig, bør Brandsynet have Lovens Ret til aldeles at forbyde Brugen af dem; og, da Istandsættelsen i disse Tilfælde i Reglen vil bestaa i en Hovedreparation eller Ombygning, hvormed Tilsynet ikke paahviler Brandsynet, maa Politiet have en Meddelelse for at kunne føre Tilsynet.